

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 9. Quinam auari Ecclesiastica bona inuadant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

singulis, qui antea ostiatim victum queritabant, nunc viginti ad minimum, non modo idem vite genus sequantur, sed etiam, quod miserrime queritant, interdum vix inueniant. Hæc Sanderus.

§. IX.

Quinam auari Ecclesiastica bona inuadant?

Video, quàm periculosa res sit, hîc epimythion addere. Nimis magnus est numerus humana diuinis, terram cælo antefertentium, & non iam, primùm regnum cælorum querentium, sed rationi Status, vt vocant, omnia subijcientium. Apud quos, virtus post aurum, Ecclesia post marsupium sequitur; apud illos religio Reipublicæ, & quæ Dei sunt, Cæsaris, non quæ Cæsaris, Deo debent seruire. Nimirum atheorum hæc sunt principia, & eorum fundamenta, qui omnia pecuniæ causa faciunt, & existimant, religionem, ad terrores duntaxat populi, esse excogitatam. Cùm ergo religionem & res Ecclesiæ nihili faciant, magisque temporalia bona ament, quàm æterna; facilè res Deo dicatas suis vtilitatibus accommodant, atque honestatē omnē postponunt, commoditati. Nemo ex his est, qui non ad-

dit

Math. 6.
33.

Math.
22. 21.

dit super peccata sua blasphemiam, vt in Iobo dicitur, & prætextum inuenit, quasi Ecclesiastica libertas commodis sæcularium, & non potiùs hæc seruire debeant Ecclesiasticæ libertati. Contra hanc vtilitatem tam noxiam quisquis, vel in curia consulit; vel in concione disserit, vel in libris scribit, dicitur seditionem excitare. Vsq̄ue adeò impietas inualuit, vt etiam publica illius patrocina suscipiantur, & pœnam timere debeat, qui eam impugnat. Sed nondum eò progressi sunt Principes Catholici, quibus mens est generosa, & Deus charior, quàm nummus, vt pecuniam conscientia posthabent. Illis ergo exemplum Henrici regis fidentissimè potest inculcari, qui tota ad sese trahunt Christi patrimonia; qui nullum inter sacra & profana faciunt discrimen; immò à Dei seruis, plura exigunt, quàm à sæcularibus; eosque sinunt famere, cum ipsi quotidie ad vomitum vsque epulentur; nec antè desistunt, quàm eos migrare ac solum vertere compellant. His, inquam, exemplum regis Henrici sapius est recensendum, vt intelligant, non modò viam ad pecunias non esse, per spolia Ecclesiarum; verùm etiam opes certius non amitti, quam si de

de patrimonio Christi, per varias artes ac
prætextus, accumulentur. Nos Deo, non
Deum nobis seruire oportet. Quare ne-
que, vt nostræ fortunæ & thesauri augean-
tur, minuenda sunt, quæ maiores ad ani-
mæ suæ emolumentum, Deo donauerunt.
Illi dando Ecclesijs semper locupletiores
effecti sunt, hic modus est perueniendi ad
diuitias. Qui autem Ecclesias, qui mona-
steria, qui ædes sacras spoliauerunt; neque
spolia retinuerunt, & insuper etiam, quæ
antè habebant, perdiderunt. Quia, vt in
Prou. 13. 21. prouerbij est, *Peccatores persequitur malum,
& iustis retribuentur bona. Bonus relinquit
heredes filios, & nepotes: & custoditur iusto sub-
stantia peccatoris.*

§. X.

*Causse complures, ob quas Deus auaros militia
duces finit depauperari.*

Atque vt ad nostros mores veterum ex-
empla comparemus, nonnè quod olim sta-
tum Imperij, in occidente, per barbaros
euertit, id ipsum quoque nostra ætate fieri
audimus, videmus, experimur? Non igitur
mirandum est, si pœnas similes infligi videa-
mus, vbi paria sunt delicta, Vbi peccata
peccatis æquantur, debent etiam clades cla-
dibus